

Ya Nasip

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Kasım 2017

Zamanı uyutmakla mükellefim ve geniş alanlarda uzun paslaşmaya restimi çekip de uyutulmaya müsait yapımla dolanıyorum insan yapımı acılarımı da uyuşturmakla yok olmak arasında gidip geldiğim.

Biraz atıl belki de yapım hatta bayağı atıl bu sebeple atıfta bulunduğum yine içimin kullanılmaya müsait koridorları.

On metrelik damar boyunca yürüyün, kalbin oradan o derin dehlize girin ve bilin ki asla çıkamayacaksınız.

Mademki zaman daralıyor çıkıp çıkmamak pek de önemli değil. Ya da zaman genişlese ne çıkacak?

Hoyrat bir tefrika misali her günümün gecesi benliğimi güncelleyip uyku öncesi hafif meşrepli bir şarkı eşliğinde hayli kaygan olan zeminde değil düşme ihtimalim yürümeye bile elverişli değilken merdivensiz katlar.

Rüyalarımda hep uçtuğumu gördüğüm pervazlar ve beşer onar atladığım merdivenler ve her nasılsa değil düşmek gayet hoş bir reveransla perdelenmiş yüreklere zum yaptığım.

Kanıksamak sanırım sonra da acıyı peşkeş çekip istiflediğim kadar da boca etmek aşkın kuvözündeki ölü sevdami ninnilere emanet ettiğim.

Garipsendiğim kadar bocaladığım aslında aklımın ırmaklarında uçuşan kelamı boş bir sayfaya sığdırıp yüreğimi sunmak akabinde ve gezindiğim sanalın ve gerçek dünyanın sarmalında bir duygu ziyafeti çekip bir o kadar muktedir kılmak duyumsamakla yaşamayı eşleştirdiğim sonra da tavan yapan duygularımı mükellef kılıp en incesinden bir sesle belki de soprano olan iç sesimin muktedir kıldığı mutluluk denen o tonaj.

Zevkten dört köşe olmak bu olsa gerek gelin de bana sorun... dercesine çok da saydam bir tabakada üzerinden seçenek babında süzülen damlaların yarattığı o hezeyan ve yüreğin çeperinde yarımada bellediğim motifler: yine beni bana sunan sonra da dış faktörlerin aczi yetini görmezden gelip bu sefer yanlış bir ben'i muhalif yapımla içselleşenden ziyade dış mihrakları gözümde nasıl da büyüttüğüm gerçeği ile yüzleştığım.

Farkındalık kazanmak bu olsa gerek ve yola çıkıp da dönmeyi ertelediğim zaman zaman yola çıkmaktansa köreldiğimi düşünüp için için ağladığım ve her nasılsa ansızın gelişen bir refleksle

kahkahalara boğulmayı da meşk edindiğim.

Gözü olmayan bir yüreğiniz varsa, işiniz zor.

Aslında aralıksız gözlem yapan bir kalp gözünüz varsa, eyvahlar olsun bu sefer dünyevi tatlara uzak bir seyirde bir o kadar felsefi açılımlara rağbet edip durmaksızın güncellediğiniz iç dünyanızın gündemini ifşa etmekle yine kendinizi tehdit ettiğiniz.

Kabul görerseniz bir dert görmesenez bu sefer adımlarınızı ölçme biçim bir hal olduğunuz.

Sözcükler bazen rehavet yüklenirken bazense hezeyana odaklı bir seyir izlerken...

Aşkı şiar bildiğiniz kadar sevgiyi de kutsayan yüreğin de kim bilir kaçınıcı katmanı, yine boyutsuzluğunuza endeksli bu sefer de paralel bir güdü ile seyrine doyum olmazken ahvalin sükûnetine dair iç sesinizin pervasızlığı ile dertlendiğiniz geceler.

Adımsız bir yol olamazken adı olmayan bir duyguya nasıl rest çekeceksiniz peki?

Ya, size rest çekenlere ne demeli?

Gönülsüz bir yaşama sevinci mümkün mü ya da doyumsuz yüreğin pervazında minik kırıntılar ile yine yüreğin kuşlarındaki o naif tını ve görünmez gücüne binaen hafiften bir yorgunluk üstelik satır başı yapmadan değil bilakis sayfaya geçici bir nokta koyup da içtenliğin şavkına toz konduramazken...

Boyutsuz ama hakkaniyeti ile sağlam basan.

Asla pervasız değil bilakis alabildiğine özgür ve özgürce seven ve de korkmadan ama geçit vermez duygularla hemhal olup da bir sonraki günü şimdiden tahayyül etmek hayli zor ne de olsa yarının ne getireceği değil de ne götüreceği mevzu bahis olan.

Yine de karamsar olmamakta fayda var ama karamsarlık bile makbul bir refika hele ki gök kuşağını müjdeleyen ve yüreği muştalayan bir yoksunluk da söz konusu iken.

Çıkmadan yola pek de düşünmediğim.

Aslında ya nasip, deyip de hangi yürekse soluklanmayı arz ettiğim.

Zamansız bir aşka düşmek belki de ya da imkânsız yine de aşka düşmek işte: illa ki ya da beklentisiz ya da onanmaz bir acıyı da kursağında saklayan.

Düşelim hadi yeter ki fazla da düşünmeden ve yüzünüzden düşen bin birinci parça ile o bin parçayı bir tablo haline getirip kendi göğünüzü yaratmışken.

Aşka dair ne de olsa her birimizin var oluş amacı ve de yetisi yoksa anlık bir dürtü mü, demeyi tehir edip sadece ve sadece aşk çocuğu olduğumuzu farz edip.

İki yarımdan bir bütüne ulaşan belki de iki bütünden bir yarıma düşen ama düşmek işte: ne var ki? Aşka düşmek hem de elde olmayan nedenlerden... zaten elde olan nedenlerden olsa olsa insan tuzağa düşer.

İyi de aşk bir tuzak değil mi?

Hem de en alasından.

En şanlısı.

En hazini belki de hele ki mutlu aşkı arayıp da zaten mutluluğun doz aşımı bir zehirlenmeye sebebiyet verdiği.

Mutlu aşk olur mu olmaz mı, demektense doz aşımı bir aşkla mutluluktan olmalı ölümü her faninin ya da gel-geç duygulara paye vermeden en şaşalı gönül hutbesini de okumalı insan sevdiğinin yüzüne belki de arkasından belki de bihaber iken yine sevginin nazarında bir hale iken aşkın kıvancı ve mertebesi. Hazandan arakladığım üçüncü ayın ilk gecesi...

Yürek perhizine intikal eden sıradan bir günün sıra dışı bir imge peşinde koşarken düştüm işte aşka.

Aşk çocuğu bünyemden taviz vermeden ve de sevdiklerimden ödün vermeyi aklımdan bile geçirmeden...

Bu ne perhiz bu ne aşk sarhoşluğu, demeyi bir meziyet; sevdayı bir akıbet ve yüreği de kuluçkaya yatırdığım şu ömrün her gecesine hibe ettiğim dualarımla ben çoktan İlahi Aşkın coşkısına mazhar olmuşken...

Ne var ki bunda?

Yürek intihalde aşk zaten zabitlarda.

Yürek pervazında ha üç cümle eksik ha üç sayfa fazla bir beyanla ben sırdaş bir kelamı yüreğimden mi esirgeyeceğim?

Şimdilerimi uyutup, zamanı unutup, yaşımı yas bellemeden yasımı da yasa tabiriyle çıkmaza sokmadan...

Gönülsüz olmak ne kelime yeter ki yaşama sevincimize sahip çıkıp da yüreğe ve aşka paye verelim...

Zaman aşımına uğramayan tek organ mademki yürek hele ki soldan sapıp yine soldan sağa üç harfi de takip ettiniz mi...

Sure tadında bir gün, bir ömür; aşk tadında kayıtsız ve katıksız bunca beyan... e, ne duruyorsunuz?

Zannımca demeden zatîlimi de yok saydığım her mecrada sadece sevdiklerimle hemhal üstelik deli fişek ruhumun da sükûtu iken demlendiğim şu satırlar... düşelim sadece düşelim aşka ve yollara vakit geç olmadan ve varsın beyhude bir şarkı tadında olalım sadece aşka ve hayata tutunduğumuz değil de yüreğimizin pervazında büyüyen çiçek misali biraz daha evet, biraz daha demlenelim ki coşkumuzu daim kılsın evren ve Huda...